

Libris .RO

Respect pentru om, pentru si cărți

Olenka

Gaya Wisniewski

Traducere din limba franceză de Alina Nuca

Editura Frontiera
2020

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

De câteva ore bune, sania se lupta cu viscolul.
Cu fiecare pas, Tomek se afunda și mai mult în zăpadă
și înainta cu greu din pricina gerului.
„Hai, că aproape am ajuns”, își tot spunea el ca să prindă curaj.

Dintr-odată, Mirko arătă cu degetul:
— Acolo, priviți, e acolo!
Oprește, Tomek!

Se aflau în fața unei case mari din lemn...
O casă adormită în zăpadă,
amorțită și acoperită de gheață.
Aici locuia Olenka.

Tomek își desfăcu hamurile
și îl luă pe Mirko în spinare.
Zăpada era mult prea adâncă
și nu ar fi putut face singur nici doi pași.
Încărcați cu bagaje, Emil și Zaharia
veneau în urma lor.

Cu năsurile lipite de fereastra verandei,
cei patru prieteni zăriră înăuntru o siluetă
înfofolită într-o pătură de lână,
din care se deslușea doar o căciuliță roșie.
Mirko țopăia nerăbdător pe dalele de piatră.
— Șșș! Mă gândeam să o trezim mai ușor, spuse Zaharia.
Doar știi cât de fragilă este lumea viselor.
— Priviți, a deschis ochii! strigă Tomek.
Olenka se uita la ei cu ochi mari, încă adormită.

Apoi se dezmetici și alergă să le deschidă ușa.
— În sfârșit, v-ați întors! Ce mult mă bucur!
Hai, intrați, nu stați în frig.
Astăzi ninsoarea e mai aspră
și vântul îi ține isonul.

